

Inspreektekst Raadsvergadering van Esther de Jong 19 mei 2025

Onderwerp: aanbesteding doelgroepenvervoer

Geacht college,

Mijn naam is Esther de Jong en ik ben ervaringsdeskundige met het doelgroepenvervoer. Vanwege mijn lichamelijke beperking zit ik in een rolstoel en heb ik voor de korte afstanden een handbike. Als deze defect is, ik 's avonds weg moet en pas laat terug kom, of het is te koud om met de handbike weg te gaan dan maak ik, ook vanwege veiligheidsoverwegingen gebruik van het doelgroepenvervoer. In mijn geval speelt ook mee dat ik me als vrouw alleen niet altijd meer veilig voel als ik 's avonds alleen over straat moet. Het is voor mij belangrijk om deel te kunnen blijven nemen aan het dagelijkse leven in de maatschappij. Hier mee bedoel ik familie – en vriendenbezoek, hobby's, vervoer van en naar sport. Als dit weg valt is er geen enkel alternatief meer en dat kan niet. Het openbaar vervoer is voor mij niet geschikt, al is het maar doordat de bushaltes die bij mij in de straat stonden in 2006 al zijn weggehaald. Maar zelfs als die er wel waren was het nog niet mogelijk om daar altijd gebruik van te maken.

Het taxivervoer zoals het nu is voldoet echter ook niet. Taxi's komen vaak te laat, de ritten duren te lang vanwege omrijdtijd, en ergens op tijd komen is met het huidige taxivervoer vanwege personeelsgebrek bijna onmogelijk. Een voorbeeld hiervan dat ikzelf heb ervaren was een cursus "Politiek actief" in het stadhuis waar ik door vertraging van minimaal een uur bij het taxibedrijf de helft van de tijd te laat kwam. Je wordt of veel te vroeg naar je bestemming gebracht of bent overal te laat. Dit geeft veel stress en onzekerheid want hier over vind vanuit de vervoerder geen enkele communicatie plaats. Ik heb aangegeven dat bijvoorbeeld vertraging op de website kan worden geplaatst onder een kopje "mededelingen" maar daar wordt niets mee gedaan. Men schuift de verantwoordelijkheid hier voor af naar elkaar. Dat er dus iets moet veranderen, daar ben ik het hardgrondig mee eens. Maar ook het voornemen om opnieuw te kijken of per individu het doelgroepenvervoer altijd nodig is geeft veel onzekerheid. Want stel dat er door een deskundige wordt beslist dat iemand geen gebruik meer mag maken van het doelgroepen vervoer? Wat dan? Ik wil er dus voor pleiten om het vervoer te behouden maar wel te verbeteren en daarbij niet alleen te kijken naar de kosten maar vooral voor de mensen die er gebruik van moeten maken naar de kwaliteit en functionaliteit. In mijn beleving is een gemeente dat aan zijn inwoners verplicht. Wij hebben niet gevraagd om onze handicap en in een maatschappij waar in inclusie zo'n centrale rol heeft willen wij ook mee blijven kunnen doen. Ik hoop dat dat de belangrijkste pijler zal zijn bij het zoeken naar nieuwe vervoersmogelijkheden anders komen sommige mensen misschien thuis te zitten en dat is voor niemand goed.

Hartelijk bedankt